

Rakettorn sändare mottagare

Skulpturer och målningar
av Johan Mauritzson
Sundsvalls museum
1 september – 30 september

På väg mot stjärnorna

Johan Mauritzsons målningar och skulpturer har invaderat Sundsvalls museum där de sträcker sina antenner och tentakler mot världar bortom det vi normalt kan iakttä med våra sinnen.

I sina verk gestaltar Johan Mauritzson en nära-dödenupplevelse från ungdomen då han körde in i en långtradare med motorcykel. För honom var det en stor lyckoupplevelse: "Jag drogs upp av någonting och det som drog mig var 'många'. De här 'många' kändes som ljus som kunde höras eller som ljud som kunde ses." (Citat ur texten Personlig bakgrund till temat "nära-döden".)

På en ö av krossad asfalt mitt på golvet har dessa "många" ställt upp sig för att lyssna ut mot evigheten. De är gjorda av skrot men förfinade, lackerade, målade och utmejslade som välmanikyrate, välfriserade damer nyss uppstigna ur något spa. Eller framvällande ur sidorna i en modetidning. De är bara av en annan sort, de är inte vanliga människor utan någon annan sorts varelser, konstruerade och sammanställda.

Johan Mauritzsons verk erbjuder ytterligare tolkningar, utöver nära döden-upplevelsen. De kan till exempel ses som en bild av den moderna människan, av sin egen hand konstruerad, hopsatt, skapad. Ropande från en position där hon ej längre drivs av tvånget att tillfredsställa sina primära behov, går hon allt längre bort från sitt inre jag, mot alltmer konstruerade identiteter. Själva konstruerandet av identitet blir ett sätt att ge livet mening och innehåll. Men, en nära döden-upplevelse kan skala bort alla konstruktioner och återge livet en känsla av grundläggande meningsfullhet.

Målningarna är minst lika intressanta som skulpturerna, men mer diskreta. Med sina abstrakta motiv går de vidare på den andliga, överjordiska vägen och skildrar olika former av transcendens, gränsöverskridanden och övergångar. Broder Mark från 2005 har ett konkret innehåll, där skjuts en raket upp ur den överdådigt sköna jordiska grönskan, medan mer abstrakta Kraft-gröda från 2007 skulle kunna skildra stiliserade spermier på väg från en värld till en annan.

Bakom ett hörn hänger Pånyttfödelse, ett sammansatt skapelse i blandteknik, som påminner om inkaindianernas gudabilder.

En grupp mindre skrotskulpturer har samling på några lådor i ett hörn av utställningshallen. Jämfört med sändarna och rakettornen är de här mer uttrycksfulla, och minst lika kommunikativa. De skulle kunna vara karikatyror av nu levande människor eller fenomen i vår kultur och har också namn därefter. Här finns skruvade personligheter som Digitalmikael, Tänkar-Jansson och Angelfejs, som tagna direkt ur vardagslivet.

Hela utställningen präglas av en obändig vilja till kommunikation. Den ackompanjeras av ett ljudcollage sammansatt av konstnären själv av ljud från flygledartornet på Midlanda, fågelkvitter med mera.

Johan Mauritzson bor i Käckelbäcksmon i Viksjö, och är utbildad på Sundsvalls Konstskola, Idun Lovéns konstskola i Stockholm och på Konstfack, avdelningen för måleri.

Text och foto: Karin Kämsby

Fotnot: En del av skulpturerna visades i juni i år på Tibnor i Sundsvall, i utställningen Hangar.